

tiste Udtalelse om vor Stilling, ere de altid indtil Dato gaaede fra det, de høitidelig have erklæret bestemt at ville holde paa, og derfor antog jeg ikke, at det Udtryk skulde forstaaes saaledes. Min Stilling til det Spørgsmaal er derfor uafhængig af de Svingninger, som Andre kunne faae i Sinde at gjøre. Men desuagtet er det jo ikke Skade, at Sagen er bragt paa Bane; det har sin Betydning. Naar det ærede Medlem til Slutning sagde, at jeg vilde vente med den Slags Ting, indtil der kom et nyt Ministerium, et Ministerium, som jeg kunde gjøre til mit, og som jeg altsaa satte Pris paa, saa er det ganske vist noget Lignende, som det ærede Medlem har været enig med mig om før. Men i det, som i alt Andet, hvorom vi have været enige, staaar det ærede Medlem nu paa modsat Side. Det ærede Medlem har jo forlængst erklæret Ministerspørgsmaalet, det provisoriske Ministerspørgsmaal for dødt. Det lever dog. Det vilde altsaa ganske vist være bedst, om man fik et Ministerium efter sit Hoved for lettere at faae sine Planer igjennem. Men min Stilling er jo ikke denne, at jeg skulde tro, at en Sag, som Alle have været enige om at hæbde, kan hæbdes, efterat saa godt som Alle have forladt den. Derfor arbejder jeg saglig med og mener, at det, hvorom det gælder under det saglige Arbejde og navnlig under disse Forhold, er, at vi tage Spørgsmaalene saa nøjternt, jævnt og praktisk som mulig, saa at de, ved den dem selv iboende Sandhed, kunne bære sig igjennem trods de uhyggelige og vanstkelige politiske Forhold. Men møder man disse Forhold med overspændte, upraktiske Planer, saa mener jeg, at det vil blive Slip som Hap. Man kommer hverken med Hensyn til Arbejde eller med Hensyn til Politisk ud af, hvad jeg vil kalde sørgeligt Brøvl.

N. Andersen (Christed Amts 3die Valgkreds): Det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) begyndte med at rette nogle Bemærkninger til, som han sagde, det ærede Medlem fra Fortarbejderne. Jeg vil naturligvis ikke affekttere, at jeg skulde være vidende om, hvem det ærede Medlem sigtede til; jeg er altsaa paa det Reene med, at det maatte være mig. Det fremgik endvidere til Evidents af det ærede Medlems Udtalelser, at det virkelig var mig, han sigtede til. Ja, naar det ærede Medlem om mig brugte Benævnelsen „Medlemmet fra Fortærne“ og bragte mig og mine Udtalelser i Forbindelse med denne Sag og dertil talte om Entrepriser, vil jeg dog rent oplysningsvis meddele det ærede Medlem, at jeg aldrig nogen

Sinde har været eller nu er interesseret for en eneste Øre i det, han mente med Fortærbejderne, saa hvorfra det ærede Medlem henter Berettigelsen til at betegne mig som det ærede Medlem fra Fortærne/ det veed jeg ikke. Forøvrigt er det mig temmelig ligegyldigt, Benævnelsen generer mig egentlig ikke. Naar det ærede Medlem iøvrigt fandt det til en vis Grad utilstedeligt, at jeg om en Sag — ikke om en Person, men om en Sag — har benyttet Benævnelsen „Bildmand“, og fandt, at det var et Udtryk, der var i den Grad uparlamentarisk, at man ikke var vant til at bruge det blandt, jeg tror, det ærede Medlem sagde dannede Mennesker, vil jeg dog sige, at jeg tror ikke, det er synderlig hjerter værre eller bedre end saadanne Udtalelser, som vi kunne finde mange af i det ærede Medlems trykte Foredrag, som f. Ex. „stor Laabelighed“, „utrolig Hensynsløshed“ o. s. v. Jeg tror, det kan være omtrent ligesaa godt som det Andet. Jeg vil i alt Fald nedlægge en Indsigelse imod, at det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds paa den Maade gjør sig til Censur over mine Udtryk. Jeg skal villig erkjende, at der, saaledes som det ærede Medlem udtalte, er Forskjel paa, om det er polerede eller ikke polerede Mennesker — det ærede Medlem brugte dette Udtryk — der er virkelig Forskjel derpaa. Men jeg vil itrag meddele det ærede Medlem, at jeg konkurrerer ikke med det ærede Medlem med Hensyn til Polerthed; det giver jeg mig ikke af med. Jeg veed nok, at det Kobuste nu en Gang er mere fremtrædende hos mig; det tror jeg, det ærede Medlem maa være saa venlig at finde sig i. Det ærede Medlem udtalte endvidere, at han var i høj Grad forbausset over, at det skulde være en saglig Forhandling, at man ved en Jernbanesjags 1ste Behandling talte om Jernbaner; det forbausede det ærede Medlem i høj Grad, at det kunde være en saglig Forhandling. Jeg forstaaer virkelig ikke, hvad det ærede Medlem saa forstaaer ved en saglig Forhandling. Det ærede Medlem sagde rigtignok, at det rette Sted var Finantslovens 2den Behandling. Ja, det er nu af den Slaas Tinesjer, som jeg som nyt Medlem maaste endnu ikke har lært. Jeg kan ikke se rettere, end at det er forsvaret, naar et Jernbanelovforslag foreligger til 1ste Behandling, at man saa taler, ikke alene om denne Sag, men om de Jernbaneforslag, der staa i umiddelbar og direkte Forbindelse med dette Forslag. Det ærede Medlem mente, at det Princip, ud fra hvilket jeg har talt i Dag, vidne om, at jeg var ganske uvidende med Hensyn til Nationaløkonomi